

Mevrouw, Beste familieleden

Namens de Heemkundige Kring wens ik hier hulde te brengen aan onze stichter, oud-voorzitter en erevoorzitter Meester Versluys. Hoewel we zijn afscheid van deze aardse wereld niet onverwacht mogen noemen, doet het toch pijn te weten dat hij niet meer op dezelfde manier onder ons aanwezig is.

De tijd is kort, de arbeid die we kunnen verrichten is klein leert ons Ruusbroec

Meester Versluys was een veelzijdig man, van vele markten thuis met een ruim belangstellingsgebied gaande van orchideeën en oude munten, over recht tot kunst, klassieke muziek, heemkunde en geschiedenis. Zijn betekenis voor ons dorp en zijn cultureel leven is belangrijk geweest en dan denk ik in de eerste plaats aan de tientallen druivenfeesten die hij tussen 1962 en 1990 mede georganiseerd heeft. Feesten was er inderdaad bij maar het was het werk van de druiventeler dat hij centraal in de belangstelling wou stellen en daaraan gekoppeld een brok cultuur. Tijdens het Rubensjaar waren het afbeeldingen van de grootmeester waartussen de Hoeilaartse trossen tentoongesteld werden, tijdens het kastelenjaar werd een overzicht van verschillende kastelen en kastelentypes geboden. Daarnaast werd er ook geopteerd om bijzondere muziekensembles naar Hoeilaart te brengen, zoals in 1980 met het “Ensemble orchestral de Paris”, mede in het kader van het festival van Vlaanderen

Buiten de druivenfeesten was hij op verschillende plekken en vlakken actief in Hoeilaart en de Druivenstreek. Het kinderdorp en het Lindenhof lagen hem nauw aan het hart en ook de cultuurraad volgde hij van nabij. De Meester, want zo kennen we hem hier toch, probeerde op die manier zijn jeugdidealen van bij de scouts te beleven: iets realiseren voor de gemeenschap, onbaatzuchtig met je talenten omspringen, voor velen. Misschien dat we daar een ouderwets woord moeten op kleven- het staat niet meer in de “Van dale” : volksverheffing.

Daarnaast was er zijn bijzondere band met de heemkunde en de geschiedenis van ons Glazen Dorp, het Zoniënwood –hij was ook ondervoorzitter van “Les Amis de la Forêt”- en de Druivenstreek. Hij wou dat iedereen beter wist dan vroeger wat er op deze plek gebeurd was en daarvoor gebruikte hij al zijn talenten: zijn woord en overtuigingskracht die hij als

advocaat zeker had, zijn pen in ons tijdschrift Zoniën dat eind 1976 mede door hem op de rails gezet werd en waarvan hij in een eerste vergadering met de Beierijleden van Overijse de naam aandroeg, verder in de vele tentoonstellingen die hij mede opzette.

Binnen de heemkunde waren er twee thema's die hem meer aan het hart lagen dan andere: de Mariaverering en Jan Van Ruusbroec. Deze laatste kon volgens hem niet genoeg in de belangstelling staan: aan hem werden twee bijzondere tentoonstellingen gewijd (in 1981 en 1993), er was een tentoonstelling in het buitenland (Tours 1996), er werd een colloquium georganiseerd (1999) en er verschenen hier ter plaatse een drietal publicaties rond Ruusbroec waar hij de stimulerende actor was. Ruusbroec en de Groenendaalse mystiek stonden op de hoogste trede, het was het beste wat ons volk had voortgebracht en dit moest kenbaar worden opdat het verdere vrucht zou dragen en opdat we er fier zouden over zijn.

Meester Versluys was ook een gelovig man. Op een dag in het archieflokaal, 12 november 2005, maakte hij de volgende vergelijking toen we het hadden over het afkalvende geloof in het eeuwige leven: wanneer men aan iemand van de jaren '60 zou gezegd hebben dat we teksten en beelden niet meer zouden uitwisselen op papier maar langs een telefoonlijn, of via internet, had ook dat niemand geloofd. Hij besloot het gesprek met "Ons geloof wordt ooit werkelijkheid"

De laatste jaren ging het met de gezondheid van de meester duidelijk achteruit. Projecten die had gereserveerd voor "na zijn pensioen" konden niet meer gerealiseerd worden. De kwaaltjes werden handicaps en tenslotte herkenden we de energieke en ideeënvolle man bijna niet meer. Meester Versluys was terug Luc geworden.

Beste Meester. We hebben vele uren samen doorgebracht, samen veel interessante zaken gezien en gehoord. Ikzelf en vele anderen hebben van uw kennis en kunde genoten. Ge hebt goed werk geleverd voor uw Glazen Dorp, ook al lijkt het maar klein in het geheel van de dingen die ons omringen en daarom is ook de tweede zin van Ruusbroecs citaat op u van toepassing: ***zijn loon is groot en eeuwig.***